

Gabardina-regular.ttf

Gabardina

U Cézarei žil istý muž menom Kornélius, stotník cohorty, zvanej Italšká. Bol nábožný a bohabojný s celým svojím domom. Dával veľa almužien ľudu a ustavične sa modlil k Bohu. Raz okolo tretej hodiny popoludňa videl jasne vo videní Božieho anjela, ako prichádza k nemu a oslovouje ho: „Kornélius!“ Ale on na neho hľadel a prelaknutý povedal: „Čo je, Páne?“ Odpovedal mu: „Tvoje modlitby a tvoje almužny vystúpili pred Božiu tvárou a on si na ne spomenul. A teraz pošli mužov do Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter; býva u istého Šimona, čarbiara, čo má dom pri mori.“ A keď anjel, čo s ním hovoril, odšiel, zavolať si dvoch sluhov a nábožného vojaka z tých, čo mu boli podriadení, všetko im porozprával a poslal ich do Joppe. Na druhý deň, keď boli na ceste a blízili sa k mestu, Peter vyšiel okolo poludnia na strechu modliť sa. Keď vyhľadol, chcel ješt. Kým mu pripravovali, padol do vytrženia. Videl otvorené nebo a zostupovať akusi nátlku, ako veľké prestieradlo, spuštané za štyri rohy na zem. Boli v nej všetky druhy štvornožcov, zemeplazov a nebeské vtáctvo. I zaznel mu hlas: „Peter, vstaň, zabijaj a jedz!“ Ale Peter povedal: „Nijakým činom, pane, véd som nikdy nejedol nič poškvrnené a nečisté.“ Ale hlas sa mu ozval znova, druhý raz: „Čo Boh očistil, ty nenazývaj poškvrneným.“ Toto sa opakovalo tri razy a hned bola nátlka vzatá do neba. Kým bol Peter v rozpakoch, čo to bol za úkaz, ktorý videl, zastali pri bráne muži, ktorých poslal Kornélius, a dopýtovali sa na Šimonov dom. Zavolali a pýtali sa, či tam býva Šimon s prímením Peter. Ako Peter premýšľal o videní, Duch mu povedal: „Hľadajú ťa traja muži. Ustaň teda, zidol dolu a bez vähania chod s nimi, lebo som ich ja poslal.“ Peter zisiel k mužom a povedal: „Ja som ten, ktorého hľadáte. Kvôli čomu ste prišli?“ Oni povedali: „Stotník Kornélius, spravodlivý a bohabojný muž, ktorému celý židovský národ vydáva svedectvo, dosiaľ pokyn od sväteho anjela aby si ťa pozval do domu a vypočul tvoje slová.“ Zavolal ich teda dnu a pohostil. Na druhý deň vstal a siel s nimi a niektorí bratia z Joppe ho sprevádzali. V ďalší deň prišiel do Cézarey. Kornélius ich už čakal spolu s pozvanými príbuznými a najblízšími priateľmi. Keď Peter prichádzal, Kornélius mu vyšiel v ústrety, padol mu k noham a poklonil sa. Ale Peter ho zdvíhal a povedal mu: „Ustaň, aj ja som len človek.“ Ako sa s ním rozprával, vošiel dnu a našiel tam mnoho zhromaždených. I povedal im: „Vy viete, že Žid sa nesmie spolieť ani stretnúť s cudzincom. Ale mne Boh ukázal, že nemám nikoho nazývať poškvrneným alebo nečistým človekom. Preto som prišiel bez vähania, keď ste ma pozvali. A pýtam sa, kvôli čomu ste ma pozvali?“ Kornélius povedal: „Sú to štyri dni práve v tuto hodinu, čo som sa o tretej hodine popoludňa modlil vo svojom dome. Tu preto mnou zastal muž v bielom odevu a povedal mi: „Kornélius, tvoja modlitba je vyslyšaná a Boh si spomenul na tvoje almužny. Pošli teda do Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter; býva v dome čarbiara Šimona pri mori.“ Hned som teda poslal po teba a ty si dobre urobil, že si prišiel. A teraz sme my všetci tu pred Božou tvárou, aby sme vypočuli všetko, čo ti Pán prikázał.“ Utýdy Peter otvoril ústa a povedal: „Naďaj poznaniam, že Boh nenadŕža nikomu, ale v každom národe mu je milý ten, kto sa ho boji a koná spravodlivosť. Synom Izraela zoskal slovo a zvestoval pokoj skrze Ježiša Krista; on je Pánom všetkých: Vy viete, čo sa počnúť od Galilej po krste, ktorý hľasal Ján, diaľo po celej Judei; ako Boh pomazal Ježiša z Nazareta Duchom Svätym a mocou a on chodil, dobre robil a uzdravoval všetkých posadnutých diablotom, lebo bol s ním Boh. A my sme svedkami všetkého, čo urobil v judejskej krajine i v Jeruzaleme. Ale zavesili ho na drevo a zabili. Boh ho tretieho dňa vzkriesil a dal mu, aby sa zjavil — nie všetkému ľudu, ale svedkom, ktorých Boh vopred určil, nám, čo sme s ním po jeho zmŕtvychvstaní jetli a pili. A prikázel nám, aby sme ľudu hľasali a dosvedčovali, že to jeho Boh ustanovil za sudcu živých i mŕtvych. Jemu vydávajú všetci proroci svedectvo, že pre jeho meno dosiahne odpustenie hriechov každé, kto v neho verí.“ Kým Peter toto hovoril, zosfúpil Duch Svätý na všetkých, čo počúvali slovo. A veriaci z obriezky, čo prišli s Peterom, žásli, že sa dar Ducha Svätého vylial aj na pohanov, lebo ich počuli hovoriť jazykmi a velebiť Boha. Utýdy Peter povedal: „Može ešte niekto zabrániť, aby boli vodou pokrsteni tí, čo dostali Ducha Svätého tak ako my?“ A rozkázał ich pokrstiť v mene Ježiša Krista. Potom ho prosili, aby u nich niekoľko dní zostal.